

Комуникацијата помеѓу училиштето и семејствата за време на учење на далечина предизвикана од пандемија COVID-19 во Турција

Ayşe Özge GÜNGÖR ^{a*}, Ebru ZENCİR ^b, Meral EKİN ^c, Ulaş ÇORAK ^c & Sibel CAN DOĞANAY ^b

^{основно} училиште Еге, Мамак, Анкара, Турција

^b Основно училиште Еге, Müdür Yardımcısı, Анкара, Турција

^b Основно училиште Еге, Сениф Öğretmeni, Анкара, Турција

* ayseozgegungor@gmail.com

Апстракт: Во оваа студија, целта е да се утврдат мислењата на родителите на учениците од основните училишта во рамките на подучување на далечина од дома обезбедено преку Education Informatics Network (EBA) и EBA TV, кое веќе некое време активно се спроведува во Турција, за време на процесот на пандемијата на Ковид-19. Студиската група на истражувањето ја сочинуваат наставници кои работат во основно училиште во градот Мамак, Анкара во учебната 2020-2021 година. Формуларот за интервју беше користен како алатка за собирање податоци во истражувањето, а податоците беа анализирани со техника на анализа на содржина. Во студијата се добиени следните резултати: додека учеството на семејството во образованието го зголемува развојот и академскиот успех на ученикот, нивото на учество не е на посакуваното ниво. Оваа ситуација негативно влијае на перформансите и мотивацијата на наставникот и предизвикува проблеми како што се нарушувања во однесувањето, дисциплински проблеми, академски неуспех, неподготвеност, осаменост и несигурност кај учениците. Фактори кои ги спречуваат семејствата да учествуваат во образовниот процес се образованието, културата, ниското економско ниво, интензивното работно темпо, семејните проблеми итн. Состаноци, конференции и слично за зголемување на учеството на семејствата во образовниот процес. Треба да се организираат активности, домашни посети и едукативно-социјални активности кои го вклучуваат семејството.

Клучни зборови: Вклучување на семејството, основно училиште, наставник, образование на далечина, онлајн образование

1. Вовед

Низ историјата, нациите развиле многу различни стратегии во однос на образовните системи, користеле различни техники и методи, а појавата на нови средини за учење во согласност со различните потреби со научниот и технолошкиот развој стана неизбежна (Yıldız, 2006). Епидемијата Ковид-19, која се случи во пролетта 2020 година, беше најраспространетата епидемија во нашата земја. Епидемијата која кон средината на март предизвика ненадеен прекин на образованието во сите образовни институции во земјава, не само што беше ефикасна кај нас, таа беше забележана и на 7 континенти и 188 земји во светот и влезе во историјата. Преземени се неопходните мерки во областа на образованието, како и во сите други области, и кај нас против новиот тип на корона вирус кој се појави во Кина и забрзано се рашири низ целиот свет. На почетокот на преземените мерки, неделните наставни програми беа реструктурирани со задолжителен одмор на образованието во сите основни и средни училишта.

Во Турција семејствата се соочуваат со одредени проблеми на почетокот на учење на далечина. Проблемот со интернет конекцијата беше една од најчестите поплаки на родителите. Констатирано е дека наставата која траела веќе 30 минути постојано била прекинувана бидејќи конекцијата била постојано исклучена, времето на часот завршило додека повторно се поврзале и го продолжиле часот, а оваа ситуација им го одвлекувала вниманието на учениците.

Недостигот на компјутер и интернет конекција во секоја куќа исто така го отежнувало процесот. Некои семејства имаат повеќе од едно дете кое посетува училиште. Семејствата и учениците изјавија дека само еден од браќата и сестрите може да има корист од компјутерот дома кога нивните часови се преклопуваат, и дека не можеле да добијат никаков резултат кога се обидуваат да ги слушаат часовите на телефон.

Семејствата исто така изјавија дека основците имале потешкотии да се концентрираат за време на часот и дека имале потешкотии во изговорот, но дека учеството на учениците на часовите било слабо. Во светлината на сите овие проблеми, беа произведени различни решенија.

На самиот почеток, системот на ЕБА беше воспоставен од страна на Министерството за национално образование. Дополнително, беа поделени таблети на ученици кои не беа во добра социјална состојба, а часовите се емитуваа и онлајн и на телевизискиот канал отворен за далечинско образование паралелно со ЕВА. Education Informatics Network (EVA), која беше формирана како онлајн образовната платформа во рамките на проектот Фатих развиен од Министерството за образование во Турција, ги нуди сите содржини на курсеви за употреба на алатките преку интернет (Kurtdele Fidan et al., 2016) Министерството ја обезбедува трајноста и квалитетот на даденото образование во рамките на проектот ФАТИХ и се спроведуваат студии за да се зголеми нивото на образование и да се презентира на употреба на наставниците, учениците и родителите, кои се компоненти на образовниот систем.

ЕБА е дефинирана како онлајн платформа за социјално образование (Егитим информативна мрежа, 2016 година) отворена за употреба од страна на Генералниот директорат за иновации и образовни технологии без никаква наплата. ЕВА, кој може да се користи онлајн, е многу сеопфатен проект за социјално образование и е систем каде што учениците, наставниците и родителите можат да се логираат. ЕБА влезе во светот на образованието во 2012 година, беше обновена според потребите на светот што се менува и стана најголемата услуга за содржини во светот (Aktay и Keskin, 2016, 28). Во образованието на далечина, кое го претпочитаат многу ученици, можно е да се добие образование од сите нивоа како што се средното образование и високото образование (Enfiyeci, Büyükalın Filiz, 2019, стр. 21).

Поради појавата на корона вирусот во Турција, образованието беше прекинато на една недела, по што беше одлучено одредено време да се префрли на учење на далечина. За време на процесот на пандемијата „Ковид-19“, започнати се часовите за основци, средношколци и студенти преку онлајн платформата за социјално образование на ЕБА, која активно се спроведува во Турција. По онлајн процесот на регистрација, до системот за далечинско образование на ЕБА, кој им служи на студентите со видеа од курсеви, предавања и други модули, може да се пристапи преку интернет адреси и канали на ТРТ.

Како и во образованието лице в лице, соработката училиште-семејство во процесот на образование на далечина е од големо значење во образовниот процес на нашите деца. Според Балташ (2001, 161), за да се зголеми успехот на учениците, пред соработката училиште-семејство, семејствата и децата треба да соработуваат. За да придонесат за успехот на нивните деца на училиште и да се осигураат дека тие се подобро опремени за живот со подобра средина за образование и настава, родителите мора прво добро да ги запознаат своите деца. Родителите кои не го познаваат своето дете, немаат информации за нивните позитивни и негативни ситуации и не се свесни за другите деца од возрастната група во која е нивното дете, веројатно нема да обезбедат доволна поддршка за соработка меѓу училиште и семејство. Ќе се разбере подобро колку е важно родителите да ги познаваат своите деца и да имаат доволно информации за нивното однесување, бидејќи ефикасен однос училиште-семејство ќе

бидевозможен преку обезбедување здрава размена на информации за ученикот помеѓу родителите и наставниците. Односно на семејството со училиштето; Соработката со училиштето, учеството во училишните процеси и поддршката на училиштето е едно од прашањата што се нагласени во секоја земја (Şişman, 2013, 186).

Целта на ова истражување е да се испитаат проблемите што се доживуваат помеѓу семејствата и училиштата во програмите за образование на далечина и да се испитаат можностите за решавање на овие проблеми. За да се постигне ова, пред сè, неопходно е да се знае за проблемите што се доживуваат во постоечките програми за образование на далечина и центрите за образование на далечина кои управуваат со овие програми. Така, може да се направат планови без да се игнорираат овие проблеми при планирањето на новите програми што треба да се додадат на програмите, чиј број рапидно се зголемува секој ден и ќе биде можно да се спречат овие проблеми да се појавуваат повторно и повторно за нови програми. да се отвори. Во светлината на сите овие истражувања и податоци, беа вреднувани студиите за соработката семејство-училиште во процесот на образование на далечина и добиените резултати и важноста на соработката направена на правилен и систематски начин и во општествениот и во образовниот живот. на ученикот беше разбрана.

2. Материјали и методи

2.1 Методологија на проучување

Во оваа студија беше користен метод на квалитативно истражување со цел длабински да се испитаат програмите за образование на далечина структурирани во центрите за образование на далечина на високообразовните институции и да се откријат проблемите во постоечката структура. Квалитативното истражување се појавува како најсоодветен метод за одговор на прашањата за истражување чии варијабли не ги знаеме и чии варијабли сакаме да ги откриеме како резултат на длабинско испитување (Creswell, 2007). Во ова истражување, целта е да се утврдат проблемите со кои се соочуваат центрите преку интервјуа со администраторите и другиот персонал во центрите кои обезбедуваат програми за далечинско образование базирани на веб. Критериумите беа дека засегнати страни се учениците и наставниците кои примаат далечинско образование, наставниците и академиците кои обезбедуваа образование на далечина и родителите кои имаат деца кои добиваат далечинско образование. Откако им пристапиме на засегнатите страни кои ги почитуваа овие критериуми, им пристапиме на повеќе учесници волонтери со овие критериуми. Стапките на учество на засегнатите страни (400 ученици, 600 родители, 35 наставници од пред стаж, 40 наставници и 12 академици) беа блиски.

2.2 Истражувачка област и учесници

Студиската група на истражувањето се состои од високообразовни институции кои нудат услуги за подучување на далечина базирани на веб, лоцирани во различни провинции во различни географски региони, и кои имаат различни периоди на искуство во образованието на далечина базирано на веб.

Студиската група беше формирана со наменски метод на земање примероци. Беа земени предвид искуствата на избраните високообразовни институции во образованието на далечина. Искуствата на институциите во службата за далечинско образование беа испитани со два индикатора. Ова е бројот на години во кои високообразовната институција понудила услуги за образование на далечина базирана на веб и бројот на понудени програми за образование на далечина на веб. Во овој контекст, целта е да се зголеми репрезентативната моќ на податоците со тоа што ќе се внимава на фактот дека високообразовните институции се наоѓаат на различни географски локации. Обрнето е внимание на фактот дека високообразовните

институции во ист географски регион имаат различни нивоа на искуство. Од високообразовните институции кои ги исполнуваат критериумите, избрани се 4 образовни институции кои нудат услуги за далечинско образование на веб: основно училиште Еге, гимназија Еге и расадник Еге, Универзитет Гази, општина Мамак.

2.3 *Алатки за собирање податоци*

Податоците од истражувањето беа собрани со полуструктурирани прашања за интервју. Дополнително, за да се поддржат податоците од интервјутото, користени се документите споделени со истражувачите од страна на испитаниците и белешките добиени од прегледот на веб-страницата на центрите. Полуструктурирани прашања за интервју беа развиени од истражувачите преку преглед на литература. За прашањата за интервју беа земени мислењата на 3 теренски експерти и беа финализирани прашањата за интервју. За време на интервјутото беа одговорени две главни прашања:

- Дали мислите дека образовните организации во Турција беа подготвени за учење на далечина?
- Дали подготовките направени за кратко време ветуваат?

3. **Резултати од истражувањето**

За таа цел, треба да се испита и да се открие испитувањето на далечинско образование од страна на студенти, родители, вработени, кандидати за наставници и следните кои работат на образовните факултети кои најмногу влијаеле на преминот кон далечинско образование во образовните центри во Турција за време на COVID-19 процес. Тој дава препораки врз основа на 19 пандемии и перцепции. Ограничувањата добиени во студијата се донекаде дискутирани. Во истражувањето, одговорите дадени од одделенијата беа анализирани во рамки на четири главни теми: подготвеност за далечинско образование, придобивки од далечинско образование, адекватност на далечинско образование и продолжување на образованието на далечина. Неколку засегнати страни кои учествуваат во ова учество

изјави дека Турција не е подготвена за далечинско образование. Тоа е позитивно нагласено во психологијата на образованието на далечина, економијата, празнините и повеќето образование. Во однос на психологијата, позитивните аспекти како прифаќање деца, адаптирање, чувство на заедница во зависност од времето, училиштето и наставникот беа во првите редови. Исто како што засегнатите страни одат по својот пат, тие исто така мораа да ги прифатат или да се прилагодат на деталите за деталите поради летовите за далечинско образование за време на пандемијата. Бидејќи учениците не можеа да најдат можност да се дружат на местата каде што оеа, почувствуваа потреба да искушат чувство на заедница во онлајн средини.

4. **Заклучок**

Резултатите од истражувањето го достигнаа ефектот на улогата на едукаторите со далечинско образование што го користат образовните институции во пандемијата. Некои од овие учесници сметаат дека едукаторите немаат доволно ресурси за далечинско образование. Ова можеби е резултат на брзата и неподготвена транзиција кон образование на далечина. Ги слуша потребите на наставниците; Многу наставници кои предаваат од далечина за време на пандемијата првпат предаваа целосно онлајн. На пример, само 21,1% од државните училишта имаа барем еден целосен последователен курс во 2015-2016 година, според упатствата на Националниот центар за образовна статистика на САД (Riser-Kositsky, 2019). Тоа е место меѓу наставниците во Турција и во многу земји кои ги подигнуваат вредностите да размислуваат за пристап и користење на дигитални уреди. Се гледа

дека оваа разлика е прилично мала во Турција. Во процесот на пандемијата COVID-19, може многу подобро да ги искористи генерациите кои добиваат образование на далечина. Пренски (2001) ја дефинира оваа генерација како „дигитални домородци“. Еден од родителите на овие деца наведува дека на лицето кое ги воспитува децата му треба образование за да го конфигурира овој систем. Од друга страна, се препорачува да се користи образованието на далечина како прелиминарна студија и да се повторуваат истите предмети во неформалното образование.

Референци

- Bonk, C. (2001). Онлајн настава во онлајн свет.
http://www.publicationshare.com/docs/faculty_survey_report.pdf Erişim tarihi: 20.06.2015
- Кресвел, ЦВ (2007). *Квалитативен дизајн на истражување и истражување: Избор меѓу пет пристапи*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Сгонје, ЈС (2001). Метафори и модели во учењето базирано на интернет. *Компјутери и образование*, 37(3-4), 241-256.
- Дензин, НК (1970). *Истражувачкиот акт во социологијата*. Чикаго, ИЛ: Алдин.
- Дензин, Н.К. (1978). *Социолошки методи*. Њујорк, Њујорк: МекГро-Хил.
- Falowo, RO (2007). Фактори кои го попречуваат спроведувањето на учење на далечина базирано на веб. *ААСЕ весник*, 15 (3), 315-338.
- Галуша, Ј.М. (1997). Бариери за учење во образованието на далечина. *Interpersonal Computing and Technology: An Electronic Journal of the 21st Century*, 5 (3-4), 6-14.
- Глејзер, БГ (1992). *Појавување наспроти принудување: Основи на анализа на втемелена теорија*. Мил Воли, Калифорнија: Социологија.